

نکاتی که رعایت آن مدیران را در کارشان موفق می سازد :

محور مدیریت در اسلام تقوی است و مبنای مدیریت حق گرائی . حقیقت تقوی ، همه‌ی کمالات معنوی و فضائل انسانی را در برداشت و تنبیه برهیز در ظاهر یا تسلیم به آینین نیست . آن کس که عملش خالصا " و مخلصا " لوجه الله است و در مسیر حق ، گام برمی دارد باید مطمئن باشد کاری که برای خدا صورت می گیرد خداواد تصمین ابدیت اورا کرده است .

علم را ممکن است به آسانی آموخت ، اما عمل حی؟ ! برفرض موفق شدن به عمل اگر با توحید به غیر خدا باشد پیشیزی ارزش ندارد . وقتی انسان هدف دیگری جز خدا انتخاب کند و مثلا " فقط به حفظ مقام و موقعیت و تفوق و برتری خود بپندیشد تضادی در وجود خود میان تفکر و فطرت می یابد ، گاهی همین سو زمانی به آن سو کشیده می شود اما به مقصود نمی رسد . می گویند : محنون برمرکب سوار و به قصد خانه لبلی حرکت کرد اما مرکبیش به آرزوی رسیدن به فرزند خود میل به رفتن به منزل دارد . گاهی با اصرار محنون چند قدم جلو می رود و با غفلت محنون چند قدم به عقب بر می گردد . زمان می گذرد اما نه محنون و نه مرکب به هدف خود نزدیک نشده‌اند :

هم‌جمنون درستاخع باشتر

گه شتر چربید و گه محنون حر

میل محنون پیش آن لیلی روان

میل ناقه در پیش طفلش دوان

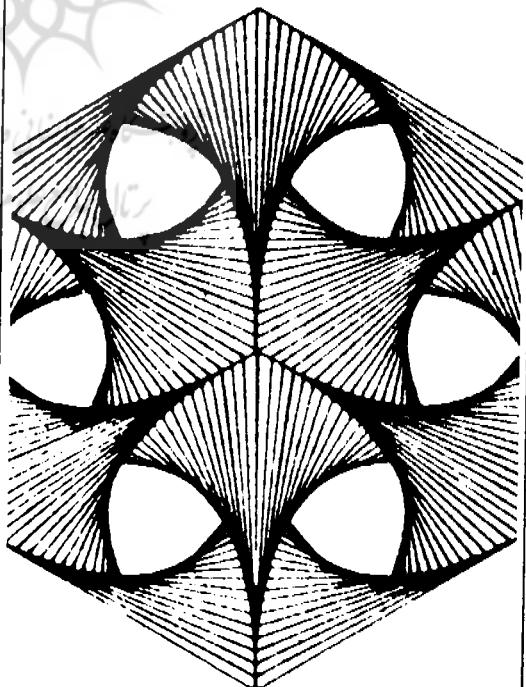
یکدم ارجمنون ز خود غافل شدی

ناقه گردیدی و واپس آمدی

مدیریت عملی

مبتنه بر

زمینه‌های اسلام

اسلامی است که باید با هوشیاری این مشغول
فروزان را روش نگاه داریم و همیشه گرد پر جم
اسلام حجم باشیم.

از انتقاد سازنده نرنجیم، حرف منطقی را
ببذریم و در صدد اصلاح خویش برآئیم، مدیران
اگر صداقت داشته باشند عیوب خود را می-
فهمند و مسلمان که عیوب خود را دانست در صدد
رفع آن برمی آید.

به اطرافیاتتان توجه کنید، بعضی گرگندر
لباس میش و در بند منافع خویش، گروهی افراد
حالیوس ممکن است با تعریف و تمحید از شما و
کارهایتان امر راحتی برخود شما مشتبه سازند
فرمایش حضرت علی (ع) است که :

" بدترین برادرات کسانی هستند که با تو
در صفات نفسانیت مدارا می‌کنند.

نقائص راحدی نمی‌گیرند و عیوب اخلاقیت
را از تو پنهان می‌دارند. "

به نزد من آنکس نکو خواه تواست
که گویید فلان جاه در راه تواست
مدیریتی که در آن کسی راحراءت انتقاد
کردن نباشد با انسان نهادهای فالی سازگار
است نه با انسانیت.

می‌گویند : یکی از امیران اشعاری گفته بسود
هم‌ساعری داد تا آنها را اصلاح نماید شاعر
خواند و دید مهمل است لذا بهای هربیت شعر
یک شعر خوب و غرائی نوشته و تمام را عوض کرد و
به امیر داد. امیر را این حرکت خوش نیامد و
گفت : این حیوان به طوله بسرید سرآخور
بیندید کاه بخورد و بعد او را بخشید. مدتی
گذشت بازیکروز امیر اشعاری گفته به همان
شاعر داد که بخوان و انتقاد کن. شاعر کاغذ را
گرفت بدون آنکه بخوان در جیب گذارد و اه
لطفاً " ورق بزیند

جون بخود باز آمدی دیدی زجا
کوسپس رفته است بس فرسنگها

درسه روز، ره بدین احوالها
ماند محنون در تردد سالها

گفت ای ناقه چو هردو عاشقیم
مادو پرد بس همراه نالا بقیم

نیست بر وفق من مهرومهار
کرد باید از تو عزلت اختیار

سرنگون خود را از اشتدر فکرد
گفت سوزیدن زغم تاحد چند

عشق مولی کی کم از لیلی بود
گوی گستن بهر او اولی بود

گوی شد می‌گرد بربهلوی صدق
غلط غلطان در خم حوغان عشق

کاین سفرزین بس بود حذب خدا
و آن سفر برناقه باشد سرما

همه می‌دانند ستوانه مدیریت‌های مادی
یک سیه فرو می‌ریزد و به یک گردش حرج نیلوفری
نه نادر به حا خواهد ماند و نه نادری ! مقام
و منصبی کدبستیان معنوی ندارد حز سخیت
کرایه‌ای برای اسحاق حیزی به ارمغان نمی‌ورد
و عاقبتی حز حسرت و ندامت ندارد.

طلب منصب فانی نکند صاحب عقل
عاقل آن است که اندیشه کند بایان را

انتقاد و سبله اصلاح انسان است اگر از روی
ذوقی و سناخت و با توجه به امکانات و موضعیت‌ها

صورت پذیرید نه خدای نکرده بر اساس بی‌تفوائی
و خطوط خوطوط !!

انتقاد حربه محبت است و محبت و سبله
و حدت :

هر حرام‌حبت رونهد خاصیت و حدت دهد
خون از رگ محنون جهد لیلی اگر نشترزند
عظمت و شکوه " وحدت کلمه " یک اصل اصیل

نیاشد، به مفید بودن آن بی ببرد. قانون اگر با حضور فرمانده اجرا شود دارای ارزش نیست. فراموش نکنیم وقتی که گرمه ها رفتند موشهای میرقصند !!

رسول خدا (ص) فرمود: " بدکارترین افراد امت من کسانی هستند که از بیم شر شان محترمند. بدآنیید کسیکه مردم محترمش دارند تا از شراو درامان باشند از امت من نیست. " با مردم بودن از خصوصیات مدیریت است. با مردم بودن یعنی جسم و حان انسان در خدمت انسایت باشد. در خدمت مردم بودن یعنی تفهیم و تفاهم. یعنی درگ یکدیگر یعنی مشکل مردم را فهمیدن. حضور فیزیکی، حضور تشریفاتی است و در بسیاری از مواقع تاثیر آن منفی ! سوار بودن و بفرک پیاده افتادن حضور فیزیکی است، پیاده شدن وزنه آن را حشیدن درگ مشکلات را آسان می کند. ممکن است در بین مردم باشی ولی در گود نباشی، بر احتیت گوئی لگش کن. این حضور فیزیکی است اما اگر درد را سناختی و به درمان پرداختی و اثرش معلوم شد حضور واقعی است که یک جو درمان بهتر از هزار نسخه است.

★ ایرج شگرف نخعی

پنجم بقیه از صفحه قبل افتاد. امیر پرسید کجا میروی؟ گفت: قربان به طویله. گفت برای چه؟ گفت: چون آخر بادیه طویلهام بسیرند پس از اول خودم بطویلهامی - روم:

گویش خود راست بود جمله در
تلخ بسود تلخ کالحق مر
ضمنا" اگر انتقاد از روی خلوص و صمیمیت
نیاشد و به داعیه مشهور شدن ومطرح بسودن و
سرشناس گشتن ایراد گردد لحاجت های
بوجهی صدر اسلام را تداعی می کند:
مسلمانی روی سینه ابو جهل نشست او گفت
از این پائین گردئم را قطع کن گفت جرا؟
گفت: برای این که سوم را به سر نیزه کنند
از همه بلند تر باشد و همه بفهمند این سرمال
ابو جهل است! این احساس کم یا زیاد در بسیاری
از ما وجود دارد منتهی گاه به قدری طریف و به
اندازه ای لطیف است که با پرده هایی از تأولهها
و تفسیرهای دیگر می آید که انسان خودش متوجه
نمی شود.

تنه درخت با وجودی که در زمین کاشته شده
و بدان اتكاء دارد بواسطه شاخهها بالا می رود
کار مدیریت نتیجه دله است نه زبانها. سعی
کنید کاری که کارمند انجام می دهد از ترس

نیز بقیه از صفحه

اگهای خود چهره سیمین را مترقب می‌ساختند. وقتی سیمین با تفاوت معلم راهنمای پدرش عازم خانه بودند سیمین در دل از خداوند صفات شکر کرد، با خود چنین می‌گفت من امروز در بیانیم که محیط خانه چه محیط گرم و بانشاطی است و اگر دختری از محیط گرم حادست بدور باشد چگونه امکان دارد دیگر چشم بهم زدن همه هستی و موجودیت خود را درست بدده و اگر لطف خدا نبود که توسط گشت دستگیر و به بنیاد تحويل داده شوم معلوم نبود چه بلایی به سرم آمده و چگونه در آستانه لغزش و سقوط قرار می‌گرفتم. "ضمناً" در دل با پدران و مادران نیز سخن گفته با آنها توصیه می‌کرد که محیط خانه را با همه دشواری‌ها گرم و بانشاط حفظ کنند تا فرزندان ایشان که در سنین جوانی و غرور و حساسیت قرار دارند دچار اشتیاه و خطا شده، از محیط خانه فرار ننمایند. فردای آنروز معلم راهنمای در دفتر ایستاده با غرور و شادمانی مشاهده می‌کرد که همین شاگرد ممتاز کلاس هم با ممتاز و آرامش به سمت کلاس روان است.

معلم راهنمای از شدت خوشحالی دچار ناشر شده، اشک شادمانی از چهره‌اش سوزان برگردید زیرا او خود می‌دانست که اگر خدا به او توفيق نداده و دلسوزی و علاقمندی های او نبود شاید سیمین هم در خارج از محیط خانه گرفتار گرکهای انسان نما شده همه هستی اش بگویی رفت.

محیدر شیدپور

می‌دانست که اخترهایان سیمین است که آرزوی خود را در آمده باسان هاعروج کند. بحاشی برود که در آنجا اذیت و آزاری نباشد. آرزوی عصر در بنیاد غلغله‌ای بریا بود، زیرا همه فهمیده بودند که اخته فرشته مهر و محبت می‌حواده از بنیاد به خانه برگردد. معلم راهنمای مدرسه پس از بی گیری های مستمر و مهار اولم در یافته بود که سیمین از خانه فرار کرده در راه توسط گشت کمینه دستگیر و به بنیاد تحويل داده شده است. پدرش چندین بار برای بازگرداندن سیمین به بنیاد آمده بود و لی هر بار که با آیفون اورا با طاقت ملاقات دعوت می‌کردند از حضور طفره رفته از دیدار پدر بیز سرباز می‌زد تادر فرصتی پدرش بگیر معلم راهنمای باتفاق به بنیاد آمد. معلم راهنمای خود را برای دیدار سیمین آماده کرده بود وقتی چشمان سیمین به معلم راهنمای اقتداء هردو یکدیگر را در آغوش گرفته، بگریه برداختند. هیچکس نمی‌توانست آنان را از گریه کردن بازدارد بلکه خودش هم دچار رقت شده بگریه می‌برداخت. در فرصتی معلم راهنمای سیمین را راهنمایی کرده با و گوشزد کرد که حانه پدری تو با تمام دشواری هائی که در بردازد سالمترین و امن ترین مکانی است که می‌توانی در آن بدرشد و تعالی خود ببرگردی و اگر قصد خدمت کردن داری می‌توانی پس از پایان تحصیلات به بنیاد آمده، "همه آنهاشی که از مهرومیت محروم مانده اند را از سرچشمه رلال محبت سروایشان سازی. سیمین آنروز از تک مددجویان و مریبان خدا حافظی کرده صورت یکایک آنها را می‌بوسید و آنها نیز با